

Şirk ve Küfür Nedir?

Sual: Hadis-i şerifte, Allah'a şirk koşmanın dışında küfre sokan bir günah olmadığı bildiriliyor. Bilindiği gibi, şirkten yani Allah'a ortak koştuktan başka küfre düşürücü günahlar vardır. O halde, bu hadis-i şerifteki şirk ne demektir?

CEVAP

Şirk, Allahü teâlâya ortak yapmak, benzetmek demektir. Benzeten kimseye **müşrik** denir. Küfrün çeşitleri vardır. Hepsinin en kötüsü, en büyüğü şirktir. Bir şeyin her çeşidini bildirmek için, genelde, bunların en büyüğü söylenir. Bunun için, âyet-i kerime ve hadis-i şeriflerde bildirilen şirk, her cins küfür demektir.

Kur'an-ı kerimde mealen buyruluyor ki:

(Allahü teâlâ, şirk [her çeşit küfrü] asla affetmez ve şirkten başka olan [büyük küçük bütün] günahları dilerse affeder.) [Nisa 48]

Bir kâfir, bir kelime-i tevhid söylemekle mümin olduğu gibi, bir mümin de, bir söz söylemekle kâfir olur. Küfre düşürücü söz kullananın imanı gider de haberi olmaz. Hadis-i şerifte buyruldu ki:

(Öyle bir zaman gelir ki, kişinin imanı gider de haberi olmaz. Halbuki ondan, gömleğin çıktığı gibi, iman çıkmış olur.) [Deylemi]

Küfre düşenin bütün ibadetlerinin sevapları yok olur, tevbe ederse, geri gelmez, ayrıca, nikahını da yenilemesi gerekir. Tevbe etmek için, yalnız Kelime-i şهادet söylemeleri kâfi değildir. Küfre sebep olan o şeyden de tevbe etmeleri gerekir. Küfre düştüğü şeyleri bilmiyorsa, bilip bilmediğim bütün küfür söz ve işlerden tevbe ettim demesi yeterlidir.

Berika ve **Hadika**'da ve **Mecmaul-enhür**'de diyor ki:

(Erkek veya kadın, bir Müslüman, âlimlerin sözbirliği ile küfre sebep olacağını bildirdikleri bir sözün veya işin küfre sebep olduğunu bilerek, amden [yani tehdit edilmeden, istekle] veya başkalarını güldürmek için söyler, yaparsa, manasını düşünmese dahi, imanı gider. **Mürted** olur. Buna **Küfr-i inadi** denir. Eğer bunun küfre sebep olduğunu bilmeyip, amden söyler, yaparsa, yine mürted olur. Buna **Küfr-i cehli** denir. Çünkü, her Müslümanın, bilmesi gereken şeyleri öğrenmesi farzdır. Bilmemesi özür değil, büyük günahdır. Küfr-i inadi ve küfr-i cehli ile mürted olanın, nikahı bozulur. Zevcesinden vekalet alarak, iki şahit yanında veya camide cemaat ile (Tecdid-i nikah) yapması gerekir. İki künden fazla tecdid için (Hulle) lazım olmaz. Küfre sebep olan sözü, hata ederek [yani amden olmayıp, yanılarak] veya tevilli olarak veya ikrah [tehdit] edilerek söylerse, mürted olmaz ve nikahı bozulmaz. Küfre sebep olması, âlimler arasında ihtilafı olan bir sözü amden söyleyen mürted olmaz ise de, bunun tevbe ve istigfar etmesi ve tecdid-i nikah yapması ihtiyatlı olur.)

(Her iki halde de küfre girenin önceki ibadetleri yok olur. Tevbe ederse, geri gelmez. Zengin ise tekrar hacca gitmesi gerekir. Önce eda ettiği namaz, oruç veya zekâtları kaza etmez. Fakat küfre düşmeden önce yapmadığı ibadetleri kaza eder. Tevbe için yalnız kelime-i şهادet söylemek yeterli değildir. Küfre sebep olan şeyden de tevbe etmesi gerekir. Küfre sebep olan sözü, hata ederek, yanılarak veya tevilli olarak söyleyen veya küfrü gerektirdiği âlimler arasında ihtilafı olan bir sözü bilerek söyleyen küfre girmez. Fakat tecdid-i iman etmesi iyi olur.)

Kaynak: dinimizislam.com